

Första Korintierbrevet Kapitel 16. Övers och komm: Bo Giertz

Första Korintierbrevet Kapitel 16 Insamlingen till de fattiga i Jerusalem (1 Kor 16:1–4)
Översättning

Vad så beträffar insamlingen till de heliga, bör också ni göra på samma sätt som jag föreskrivit för Galatiens församlingar. På söndagen skall var och en av er hemma hos sig lägga av och spara vad han lyckats samla ihop, så att insamlingen inte behöver börja först då jag kommer. När jag sen är hos er, skall jag låta dem som ni utser resa med anbefallningsbrev och överbringa er gåva till Jerusalem. Om saken motiverar att jag själv reser, så får de resa med mig.

Kommentar

Om denna insamling talar Paulus utförligare i Andra Korintierbrevet (kap 8–9). Här ger han några förberedande anvisningar. Den som kan skall redan nu lägga av en gåva var vecka, på söndagen (eller ”första veckodagen” som Paulus säger). Vi ser, att söndagen redan nu börjat få en särställning bland de kristna.

Resplaner (1 Kor 16:5–9)

Översättning

När jag hunnit genom Makedonien tänker jag komma till er. Makedonien tänker jag bara resa igenom. Men hos er kanske jag stannar en tid — eller rentav övervintrar, i hopp att ni hjälper mig vidare dit vägen sen kan bära. Den här gången vill jag inte bara se er på genomresa, utan hoppas att få vara kvar hos er någon tid, om Gud så vill. I Efesus tänker jag nämligen stanna till pingst, eftersom det öppnat sig en dörr för mig på vid gavel, med många möjligheter — och även många motståndare.

Kommentar

Från Efesus, där Paulus nu befinner sig, tänker han resa landvägen genom Makedonien till Korint. Makedonen – där det fanns församlingar i Filippi, Tessalonike och Berea, kanske också på fler ställen – tänker han bara resa igenom för att kunna vara desto längre i Korint. Dessa resplaner kunde Paulus inte genomföra, och – som vi ser av Andra Korintierbrevet – blev han häftigt kritiserad av motståndarna för den saken. I själva verket kom Paulus att stanna ännu ett år (eller mera) i Efesus, just därför att en dörr öppnat sig till ett framgångsrikt arbete.

Anbfallningar och hälsningar (1 Kor 16:10–24)

Översättning

Om Timoteus kommer, så se till att han kan känna sig trygg hos er. Det är ju Herrens verk han utför, han som jag. Ingen får ringakta honom. Låt honom sen fara vidare i frid, så att han kan komma till mig. Jag väntar på honom, och bröderna med.

Vad sen beträffar broder Apollos, så har jag ivrigt uppmanat honom att resa till er. Han är dock alldeles ovillig att komma nu. Men han kommer, när han får tillfälle.

Vaka, stå fast i tron! Var män, var starka! Låt allt ni gör bli gjort i kärlek.

Ännu en bön har jag till er, bröder: Ni känner ju dem som hör till Stefanus hus. De är förstlingen i Akaja och de har ställt sig helt de heligas tjänst. Därför skall ni också underordna er under dem och alla som hjälper dem och står med i arbetet. Jag gläder mig att ha Stefanus och Fortunatus och Akaius här. De har tröstat mig i saknaden efter er. De har givit nytt mod åt min ande liksom åt er. Visa nu att ni uppskattar sådana män.

Församlingarna i Asien hälsar till er. Ni får många hälsningar från Akvila och Priska och den församling som kommer samman i deras hus. Alla bröderna hälsar till er. Hälsa varandra med en helig kyss.

Denna hälsning skriver jag, Paulus, med egen hand: Om någon icke älskar Herren, vare han förbannad! Marana ta! Herrens Jesu nåd vare med eder. Min kärlek är med er alla, i Kristus Jesus.

Kommentar

Paulus anbefaller sin bäste och trognaste medarbetare, Timoteus. Som han redan sagt (4:17f), skickar han honom från Efesus för att han skall påminna om de apostoliska läror och ordningar, som Paulus ställer upp som norm i alla församlingar. Nu ber Paulus – litet överraskande – att de skall se till att han kan vara trygg (”utan fruktan”) under vistelsen i Korint, och att ingen skall ringakta honom, tydligen för hans ungdoms skull. Det verkar som om Paulus varit rädd att somliga, som dragit sig för att angripa Paulus – i varje fall i hans närvaro – skulle våga sig på den unge Timoteus.

Vidare meddelar Paulus att Apollos – den i Korint så uppburne – trots ivriga uppmaningar för närvarande inte vill komma. Paulus har tydligen fullt förtroende för honom, eftersom han velat sända honom till den problematiska församlingen i Korint.

Därnäst följer en liten uppbygglig förmaning, en sådan som Paulus gärna ger i slutet av ett brev. Kanske tänkte han sluta här, medan han dikterar har han kommit att tänka på ännu en sak. Just den ganska tillfälliga ordningen mellan hälsningar och förmaningar visar, att vi har att göra med ett verkligt brev, dikterat mitt uppe i det dagliga arbetet, med många avbrott och nya tillägg.

Paulus kommer alltså med ännu en bön. Det gäller respekten för ledningen i församlingen. I Korint som på andra ställen fanns d

ett slags "kyrkoråd" av presbyterer, av vilka några fungerade som herdar och lärare, andra mera som svenska förtroendemän. En av dem är Stefanus, säkert den som Paulus döpt jämte hans husfolk under sin första tid i Korint (1:16). De är "förstlingen i Akaja"; de första som kom till tro i Sydgrekland. Tillsammans med två andra representanter för församlingen har Stefanus kommit till Efesus, tydligen med det brev som Paulus nu har svarat på. Nu skall de resa tillbaka med svaret, och Paulus skickar med den hälsningen till församlingen, att den skall underordna sig sådana män och uppskatta dem.

Slutligen kommer så några hälsningar, bland annat från Akvila och Priskilla, det präktiga tältmakarparet, som Paulus lärde känna under sitt första besök i Korint och som sedan reste med honom till Efesus. På hälsningarna följer uppmaningen att nu ‐ vid gudstjänsten, där brevet läses upp ‐ hälsa varandra med fridskyssen, de kristnas syskontecken.

Allra sist kommer Pauli egenhändiga hälsning. Som vanligt skriver Paulus några kraftord, när han själv fattar pennan. Först är det ett "anathema"; en högtidlig fördömelse av det som är ont. I detta fall gäller det envar som inte älskar Kristus. Paulus låter förstå, att sådana kan finnas också inom församlingen. I så fall är de inga kristna. De måste göra bättring. Sen följer ett arameiskt uttryck, som flitigt användes vid gudstjänsten. Det kan läsas, Marana ta eller Maran ata. I förra fallet betyder det "Vår Herre kom!"; och i det senare "Herren kommer". Orden måste ha formats i urförsamlingen, där man talade arameiska. Sedan har de följt med i missionsarbetet på grekisk mark, på samma sätt som "Halleluja"; "Amen"; och andra hebreiska ord.

Det är möjligt att både detta uttryck och det föregående Anathema är hämtade från församlingens nattvardsfirande och att Paulus här, när han skall säga något kort och väsentligt, påminner om två kärnord ur liturgien som ger både lag och evangelium. Sedan han över till sin personliga slutönskan, med omisskännlig värme. Han älskar dem alla, dessa korintier som vållat honom så många bekymmer.

Copyrightregler:

Bo Giertz är upphovsman till såväl översättning som kommentar,
Nedladdning och utskrift av såväl översättning som kommentar får endast ske för personligt bruk,
All övrig användning av såväl översättning som kommentar måste godkännas av rättsinnehavarna samt
Stiftelsen bibelskolan.com åtar sig att förmedla eventuella förfrågningar om vidare användning av översättning och/eller kommentar till rättsinnehavarna.

REGISTER:Nya Testamentet Första Korintierbrevet